

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως-αγάπης και σοφίας

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ, ο εὐλόγως ἀποκηρυχθεὶς ΔΙΓΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ, ὡς ἀνακηρυχθεὶς πρὸς 16 ἐτὼν, εἶναι δημοφιλέστατος, πάλιν εὐλόγως ἐνεκα τῆς θείας χάριτος ἣν τὸ Θεὸν ἐπέχει ἐπὶ τοὺς μετὰ πίστει ἐπικαλούμενους τὴν παρὰ Θεῷ μεσίτην αὐτοῦ. Τὰ εἰς τὸν ἅγιον Νεκτάριον ἀποδιδόμενα θαύματα πλουτοῦν καὶ ἡμεῖς τὸν θησαυρὸν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ διαρκῶς ἀνεγείρονται νέοι ναοὶ τιμῇ αὐτοῦ καὶ δοξαρίῳ.

Λέγει ὁ Δοξαστικὸς του:

«Δεῖτε ἅπαντες πιστοὶ, τὸν νεοφανῆ φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας, Νεκτάριον τιμώμεν· οὗτος γὰρ ἐν ταῖς καὶ ἡμῶν ἡμέραις, ἐν σοφίᾳ καὶ ἀληθείᾳ θεωρηθεὶς πολυεταίμωτος, τὸν πάλαι Ἄγιον, τὰς ἀρετὰς ἀνεμάζων· καὶ σκεδὸς ἐκλογῆς, καὶ Πάβλου γενόμενος, ἐπαξίως δεδόξαται, τῇ ἀγιαστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ὡς ἱερόδωρος ἐνδοξότατος».

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡγεμονία μὲ γλαφυρότητα καὶ ποιήσαν σπανίαν, μὲ λεκτικὸν ἀδάμαντα καὶ διεκδικῶσαν ἐκστασιν ἀναφέρεται εἰς τὸν ἅγιον Νεκτάριον.

Νεκτὰρ τὸ νοσηρὸν Θεῶν τὸν Κυρίου μέγας. Λύχνος πάμπαντος, μὲ φῶς υπέρλαμπρον. Ἀριφανὸς ἀναλίκων, τὴν

Καὶ ἀνεδείχθη νικητὴς, μόνον μὲ τὴν πίστιν καὶ τὸν θεῖον ζῆλον, μὲ τὴν ὑπομονήν, τὴν πραΰτητα, τὴν ἐπὶ τὴν θείαν δικαιοσύνην ἀντάδαντον πεποιθήσιν, τὴν ἀγάπην, τὴν συγγνώμην, τὴν ἀγνότητα. Ἐν τέλει, ὅπως ὁ χερσὶς διὰ μέσου τοῦ πυρὸς, ἐλαμπεν... Ὡς ἀγνὸς λυτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγένετο κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ὡς θερμὸς ἔραστής τῆς ἀδελφότητος καὶ νοερὰς προσευχῆς, ἐξ ἡλίου ταπεινὸν μοναχὸν καὶ εὐμοδωγγοῦ τὸν ἱερὸν τὸν Μοναστήριον ἐν Αἰγίνῃ, θεῖον καύχημα τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατριδός.

Ὡς ἀνθρώπος «πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου», ὑπῆρξεν ἀκραιφνὴς ὁρθόδοξος θεολόγος καὶ ἐνθεῶς ἱερός ὕμνος γράφος. Ὡς δὲ μελετητὴς τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ ἐγκρατὴς τῆς θύραθεν σοφίας, ἀπεδείχθη σοφὸς συγγραφεὺς, στηρίζας μὲ τὰ πολυάριθμα συγγράμματα τοῦ ὁρθοδόξου καὶ ὑπερμοναχικοῦ τὸν χριστιανικὸν ἀληθινὸν ἐναντὶ τῶν ἐπιθέσεων τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν ἀπίστων.

Λόγῳ τῆς θερμῆς πρὸς Θεὸν πίστεως καὶ ἐναρέτου πολιτείας αὐτοῦ ἐλάβεν ἀνάθεμιν τὴν χάριν τὴν θαυματουργῶν ἰδίων, ἀναδείχθηκεν ἐτοιμὸς τῶν ασθενῶν ἱατρός, καταφυγὴ ἐκείνων τοὺς ἀποίους ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη ἀδυνατεῖ νὰ βοηθήσῃ.

Περὶ τῶν θαυμάτων αὐτῶν θὰ κάμωμεν λόγον κατὰ τὴν πρόθεσιν τῆς βιογραφίας τοῦ ἁγίου.

Συνεπαραβέβησαν τὴν ἀποδείξει περὶ θαυμάτων, ὥστε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σπυριδὼν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος, ἐν ἔτει 1959, σχεδὸν 39 ἐτὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νεκταρίου, εἰσηγήθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν νίκην αὐτοῦ τῆς διδασκαλίας πρὸς ἀγιοποίησιν του.

Τὸ ἔγγραφο τοῦ Μητροπολίτου εἶχε ὡς ἀκολούθως:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Μητροπολίς Ὑδρας, Σπυριδὼν καὶ Αἰγίνης

Ὁ Μητροπολίτης

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 30 Νοεμβρίου 1959

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐν τῇ Νήσῳ Αἰγίνῃ καὶ κατὰ τὴν θείαν «Συνεσίαν», ἐνθα ποτὲ ἡ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, διαλυθεὶσα ἀπὸ ἐτῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1904 ὁ πρῶτος Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Κεφαλάς, γνωστὸς τότε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῆς συγγραφῆς Πραγματικῶν αὐτοῦ ἀξιολόγων ἐπὶ διαφόρων θερησκευτικῶν θεμάτων καὶ τῆς εὐδοκίμου παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ διευθύνσει τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἔδωκεν ἰδίᾳ δαπάναις καὶ μόχθῳ προσωπικῶν καὶ οἰκονομικῶν Γυναικείων Κοινωνικῶν Μονῶν ἐπὶ ὀνόματι τῆς Τρισηλίου Θεότητος, ἐν ἣ ἤσαντο ἐγκαταβιβάσαι πλείους εὐσεβεῖς γυναῖκες ἐξ Αἰγίνης, Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἑλλάδος τόπων, καλεῖσαι παρ' αὐτοῦ μοναχῶν, τῇ ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἴκου τότε Μητροπολίτου, εἰς τὴν ἐπίσημον ἡ νήσον Αἶγινα.

Ὁ ὡς εἰρητὴ Ἱεράρχης ἐκτετε ἀφείρεται ἐαυτὸν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μόχθῳ, διδασκῶν καὶ νοσητῶν, ἅμα δὲ καὶ συνεχιζὼν τὴν συγγραφικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, διὰ τὴν εἰς ἀγνὸν καὶ ἀνεπίληπτον καὶ παρῶν τοὺς αἰγουμενίους δοῦρας πᾶσαν πνευματικὴν ἀσπασίαν τοῦ δὲ δόξου καὶ ἀληθείας τοῦ ἱερέως αὐτοῦ καὶ ταῖς οἰκονομικαῖς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ταῖς αὐτῶν προσφορὰς ἐξ Αἰγίνης ἡ καὶ ἀλλὰ πάλιν πάλιν ὁρθόδοξος χριστιανός. Οὕτως εἰδόντες ἀσπίλους καὶ ἀμώμους ἐν τῷ Κόσμῳ τοῦτ' αὖθις τῇ ἰδρυθείσῃ τῷ Παρθενῶν τούτῳ, τῇ μελέτῃ καὶ συγγραφῇ, τῇ ἀδελφότητι πρὸς πάντας διδασκαλίας καὶ νοσηρίας καὶ τῇ ἀγαθοποιᾷ πρὸς πάντας κατεβύθησαν ὁράσεις αὐτοῦ.

Χάριτι θεῇ ὁ Ἱεράρχης οὗτος, ὡς καὶ παρὰ μοναχῶν τῆς Μονῆς αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐν Αἰγίνῃ ἰδιωτῶν ὁμολογεῖται, ἐνεφανίσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτὴ τῆς ἐν τῷ Κόσμῳ τοῦτ' αὖθις αὐτοῦ ἐκδηλὸν θαυματουργικὴν δύναμιν, Θεοῦ ἐν λόγῳ ἀρετῶν αὐτοῦ καὶ ἀγνὸν εἶναι διαφάνησαν αὐτῷ.

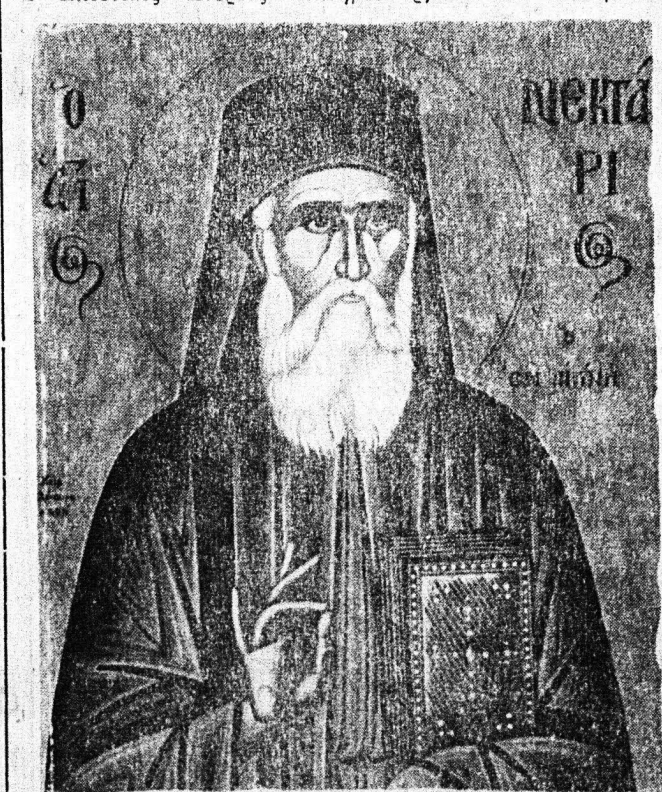
Τὴν 29ν Νοεμβρίου 1920 ὁ ὡς εἰρητὴ Ἱεράρχης ἐκοιμήθη ἐκδηλῶν εἰς Κύριον. Ὁμοῦ ἀπὸ τῆς Κοιμήσεώς του καὶ ἐκτετε ὡς διευθυντὴν ἐκείσῃ, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν καὶ τῆς Νήσου Αἰγίνης ἀπὸ τὴν διαπολιτισμὸν μου, ἡ θαυματουργὸς δύναμις τοῦ Κοιμηθέντος ἁγίου πρῶτος Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά ἤρθετο ἐκδηλῶν ἐναγίστητον καὶ πνευματικόν. Τοῦτο ἐβεβαιώθη εἰς ἐμὲ αὐτὸν ὁ μόνον παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐγκαταβιβάστων Μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ διαφόρων ὁσώτων προσώπων ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἀλλὰ τῶν διαμενόντων καὶ κτησμένων προσωπικῶν ἀνελήφην τῆς θαυματουργικῆς αὐτοῦ χάριτος. Ἰδίᾳ ἐπὶ ἀσθενούντων, πολλὰς ἐκ δυνάμεων νοσημάτων Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν κατέστη πλέον ἀδιάσειστος, ἡ πεποιθήσις παρὰ τῶν πληροματῶν τῆς Μητροπόλεώς μου καὶ πέραν ταύτης, ἐπὶ ἀκλήρητον τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς θαυματουργοῦ ἐπιβλάσεως τοῦ ἁγίου πρῶτος Πενταπόλεως Νεκταρίου καὶ ἰδιωτικῶν πλὴν «συνειδητῶν» παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν Χριστιανῶν Κόσμῳ, ἡ ὑπαρξὶς ἀγνότητος παρ' αὐτοῦ, συνειδήσαν μὴ δύνασθαι νὰ κλονισθῇ ἀποδοχῇ ἀλλ' ἀντίθετος ἀδύνατον ἀπὸ ἡμεῶς εἰς ἡμεῶν. Ἡ συγχορὴ τοῦ ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ

Κόσμου ἐν τῇ ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾷ Μονῇ αὐτοῦ «Ἁγία Τριάς», ἐνθα φυλάσσονται τὰ λείψανά αὐτοῦ εἶναι μερίστη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐρχομένων Προσκυνητῶν καὶ δεομένων τῆς θαυματουργικῆς ἱκανότητος αὐτοῦ, πληθύνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, αἱ δὲ εἰκόνες αὐτοῦ φέρονται ἀπὸ τῶν ὁρθοδόξων Κόσμων προσκυνούμεναι μετὰ τιμῆς καὶ εὐλαλείας.

Δείγμα ἐκδήλῳ τούτου ὑποβάλλω διὰ τῆς παρουσίας μου:

- 1) Ἀντίτυπον τοῦ ὕμ' ἀριθμ. 195 φύλλου τοῦ 1955 τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένης Ἑκκλησιαστικῆς Ἐφημερίδος «Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας» ἐπισήμου ὁργάνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ

Θρόνου, ὁμολούσης σαφῶς καὶ ἀπεκαλύπτως περὶ ὧν ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρομαι καί,

2) Ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος «Νέα Ἑποχή» ὕμ' ἀριθμ. 1998 τοῦ 1958 ἐν Χανίοις Κρήτης ἐκδομένης, ὁμολούσης περὶ ἀνεγύρεως ἐν Κρήτῃ περικαλοῦς Ναοῦ τιμηθεομένου ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἱεράρχου Νεκταρίου Κεφαλά.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἱερὰ Μονὴ Αἰγίνης Ἁγία Τριάς ἐπέκρινε εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀξίαν οὐ μόνον συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ συνόλου σχεδὸν τοῦ ὁρθοδόξου Κόσμου, δι' Ἐπιστολῆς προεβίβη εἰς τὴν συλλογὴν καὶ δημοσίωσιν εἰς ἐμὲ ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ τηρουμένων στοιχείων 23 ἐκ τῶν κυριωτέρων θαυμάτων τοῦ Κοιμηθέντος Ἱερέως αὐτοῦ, μετ' ἐγκριθεῖσάντων διαπιστώσεων τῆς ἀληθείας τούτων πρὸς μελέτην καὶ ὑποβολὴν τούτων τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἵνα ἐγκρίνῃται διαπίπτῃ ταῦτα τῷ Οἰκουμένικῳ Θρόνῳ, κεντημένῳ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγίας τῆς ἐν ἀρετῇ διαβιώσεως καὶ μαρτυρηθέντος θαύματος, ἱκανοποιήσας τὸν ἅγιον πρῶτον Πενταπόλεως Νεκτάριον.

Στοιχῶν, Ἁγίου Ἀδελφοί, τοῖς ἐν τῇ ὁρθόδοξῃ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ εἰς παροῖσιν περιπτώσεσι ἀκολουθούμενοις ὑποβάλλω εὐλαδῶς ἅπαντα τὸν φακέλλον τῇ Σεπτεῖ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνοδῷ πρὸς ἐλεγχον τῆς ἀληθείας τῶν μαρτυρηθέντων μετ' ἐν ἀγνότητῃ δεχθῆναι αὐτὰ καὶ συγκατανεῖναι, ἱκανοποιήσας τὸ ἐν λόγῳ αἶψα τὸν ὁρθόδοξον Χριστιανὸν τῶν ἐυεργετηθέντων ὑπὸ τῆς Θεοῦ θαυματουργικῆς ἱκανότητος τοῦ κοιμηθέντος ἁγίου Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά, καὶ ὑποβλήθῃ οὕτως τῇ Ἱερᾷ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα αὕτη κατὰ τὰ κεκανονισμένα προεβίβῃ προσκυνήσας εἰς τὴν ἀνακηρύξιν ὡς Ἁγίου τοῦ κοιμηθέντος Μητροπολίτου πρῶτον Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά, τῶσόντος ὡς ἡμέραν τιμῆς καὶ μνήμης αὐτοῦ τὴν τῆς Κοιμήσεως αὐτοῦ ἡμερὰ τὴν 29ν Νοεμβρίου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἐλπίστως ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

+ Ὁ Ὑδρας, Σπυριδὼν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

Ἐπικολούθησιν εἰσηγήσις τοῦ ἐνταλθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος ἐνῶπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ Ὀκτώβριον 1960.

Ὁ Σέβ. Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας γενομένην εἰς εἰσηγήσιν

τοῦ περὶ ἀνακηρύξεως ἁγίου ἐν τῇ ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ

σχετῇ περὶ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου μεταξὺ ἄλλων τὰ κατωτέρω:

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω καὶ ἐπειδὴ ἡ περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἁγίων ἐν τῇ ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ εἰσηγήσις ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῇ Διαρκεῖ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἀποφασίσαι τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἐνεκα τῶν κανονικῶν, ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπυριδὼν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίου, τελεσθῶν τῆς ἀναγνώσεως ὡς ἁγίου τοῦ ἐν ἀγνότητῃ κοιμηθέντος ἁγίου Πενταπόλεως Νεκταρίου Κεφαλά, τοῦ ἀπὸ Μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς Ἀγιάδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀδιστάτως φρονούντων διὰ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ νεοφανοῦς τούτου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας Πατρὸς, τὰ πράγματα ἐξετέλεσθησαν κατὰ τὴν περὶ ἀνακηρύξεως τῶν ἁγίων ἐν τῇ ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ κρατούσαν. Ἐκταῖα καὶ ἀπὸ ἀρχῆς, πρᾶξιν καὶ τάξιν, ὡς αὕτη ἀνωτέρω ἀνεπτύχθη. Ἡ συνειδήσις δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχῆς γενομένης ἐπὶ τῇ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ὑδρας, Σπυριδὼν καὶ Αἰγίνης οἰκίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐκεῖ ἥδη ὡς ἅγιον τὸν ἐπὶ ἀρετῇ καὶ ἀγνότητῃ ἐκείνη διαλάμπαντα, τὸν ἐν ἀποστολικῇ αὐτοθυσίᾳ καὶ ἀνταπαρτήσῃ καὶ ἀνεκτικῇ καὶ ταπεινότητι, διὰ τοῦ ἀγῆτου τὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν θρησκείων, τὸν πιστὸν καὶ ἀκαμάτω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐξαγασμένον, τὸν ἐν ἀσκήσει ἰδρῶτος καὶ πόνου καὶ νυχθημέριος θείας λατρείας καὶ ἱερατικῆς τελεστῆς τὸ μέγιστον τὸν αὐτὸν διανύσαντα καὶ τὸν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ κοινῇ θύειν καὶ μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων δώσαντων καὶ μακαρίσιν Ἱεραρχῶν Νεκταρίων.

Ὁ δὲ μετὰ μακρόν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐγγύσθη ἐν Κυρίῳ κοίμῃς τοῦ ἱερωτάτου τούτου Ἐκκλησιαστικοῦ Πατρὸς καὶ οὐ μόνον ἐν Αἰγίνῃ καὶ τοῖς πέριξ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ προσεγγισθῇ τοῦ Κράτους καὶ τῇ μεγάλῃ πόλει τοῦ Πειραιῶς, καθολικῇ διεδόθη τοῦ πιστοῦ Λαοῦ ἡ γνώμη καὶ ἡ πεποίθησις, διὰ τοῦ θανάτου τούτου, εἰς ἅγιον προστίθεται εἰς τὰ ἑνὲς τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ θρησκείᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἐκτετε δὲ, ἡ εὐχάριος Ἐκκλησία ἐν τῇ διέλειψιν καὶ ἐκτελείᾳ ἐν Κυρίῳ ὁ λαμπερὸς οὗτος τῆς ὁρθοδόξης φωστῆρος, καὶ ἀλλὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτέρας ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς, πρῶτῃ καὶ ἀξιοδόξῳ, ἡ ἀγωνία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐν τοῖς κόποις τῆς οἰκίας ὁ ἅγιος ἐκείνη δέχθη καὶ εἰς τὸ ὑπάκουον τῆς Ἱερατικῆς ὑπαρχῆς δέξιμα, ἡ χροὺς ἥδη ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν τὸν ἱερωτάτον τούτον Πάτριον Νεκτάριον ἁγίου καὶ τῷ χορῷ τῶν ἁγίων τῆς ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας συνεταχέντων. Δὲν εἶναι μικρὰ σημασία διὰ τοῦτο ὁ ὑπαρξὶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας Προκαθήμενος, ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης κ. Χριστόφορος πρὸς τὸ εὐχρὸν τὸν γάρον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐρανοῦ αὐτοῦ ἀσπασίαν, ἐκτετε εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἱ. Μονῇ σπῆναι σπῆναι τὸν ἅγιον Νεκτάριον, ἀναγνόμενον. διὰ τῆς ἐκείνου ἐκτετε ἐπιστάσεως καὶ τῶν κατ' αὐτὴν εὐλαδῶν ἐκ

Τὸ πατρικὸν σπῆναι τοῦ ἁγίου Νεκταρίου ἐν τῇ Αἰγίνῃ (Ὁράνης), ὅπως σῶνται σήμερον ὁλόκληρον, τὴν ἀγίατα τοῦ Ὁσίου Ἱεράρχου. Ταῦτα πάντα, δυνάμει νὰ εἰπωμεν, ἐσημειώθησαν καὶ σημειώθησαν ἐκείνῳ καὶ δικαίως καὶ κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τὴν ἀπλή ἀγάπην τοῦ εἰναι τοῦ σωτάτου τούτου Πάτρός καὶ τῆς πολλῆς ἐπ' αὐτὸν θείας χάριτος καὶ τῶν θαυμαστῶν μεγαλειῶν, αὐτὴ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Δυνατὸς καὶ τὸν ἅγιον ἱδρύσας καὶ ἐθαυμάσας αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐν ᾧ καὶ καὶ ἄλλοι, ἐπὶ αὐτῇ τῇ ἀμεινῇ ἀναγνώσει αὐτοῦ ἀγῆτος, «κατ' οὐδὲν ἐλλειπούσης», ἐν πολλοῖς δὲ περιστάσεσι, ἐκτετε τὴν οἰκίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀναγνόμενῃ καὶ ἀποδέχεται διὰ τοῦτο τῶν ἐν τῇ Συνεταχίᾳ καὶ Μητροπολίτι αὐτοῦ ἁγίων. Ὅτι δὲ, εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, κατὰ τὰς ἀσπίς, οὐκ ἐπὶ ἀρετῇ τὴν ἀμεινῇ, ἐκεῖ πρῶτῃ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπῃ καὶ πίστιν τὸν πάλιν, ἡ ἀγνότης τοῦ οἴκου Πατρὸς Νεκταρίου, ἐπὶ τῇ πλοσίᾳ μάλιστα ποικίλῃ τὴν ἐκδηλώσαντες αὐτῇ, εἶναι ἡμῶν τῆς ἀξίας καὶ σημασίας, μάλιστα εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΝΕΟΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΑΡΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΥ — ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 11 — (1ος όροφος)

ΤΗΛ. 274-058 — ΠΑΤΡΑΙ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 53 & ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΤΗΛ. 272-977 & Οἰκίας 522-889

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀρχιθεὶς ἐξ Ἀμερικής, ἐπειτα ἀπὸ πολυῶν ἐπιστημονικῶν παρακολούθησιν, ἐγκατεστάθη καὶ δέχεται ἐπὶ συνεντεύξει, γυναικὰ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΤΡΕΩΣ 51, (1ος όροφος)

ΤΗΛΕΦ. 221-935

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ — ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΛΑΤΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΠΑΤΡΕΩΣ 49, (1ος όροφος)

καθημερινῶς ἀπὸ 8.30 — 1 μ.μ. & 5-8.30 μ.μ.

ΤΗΛΕΦ. 279-904

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Ἐπανελάβην τὴν ἐργασίαν μου καὶ δέχεται εἰς τὸ ἱατρεῖόν μου, Ἁγίου Νικολάου 53 (2ος όροφος) ἀπὸ 9-1 καὶ ἀπὸ 5.30-8

Τηλέφ. 273-702

ΚΩΣΤΑΣ Η. ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9-1 & 5-9

Κανακάρη 159-161, τηλ. 220-514

καὶ οἰκίας 324-382

ΑΝΤ. Π. ΚΟΣΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἱατρεῖόν μου Κορινθίου — Παντανάσσης 48. Ἐπὶ συνεντεύξει

ΤΗΛΕΦ. 220-878

ΑΝΔΡ. Γ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΕΙΔ. ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Εἰσκηρύττει ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰς ἱατρικὰς Σχολὰς CARDIFF καὶ MANCHESTER ΑΓΓΛΙΑΣ

Δέχεται καθημερινῶς 8-1 καὶ 5.30-8.30 πλὴν Σαββάτου ἀπογευματινῶς, Ἀράτου 17-19 (Πλατεία Ὀλύμπου)

ΤΗΛΕΦ. ἱατρείου καὶ οἰκίας 220-520

ΚΩΝ. ΦΩΤ. ΠΑΝΙΤΣΑΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑΟΥΛΗ 45

Δέχεται 8.30 — 12.30 π.μ. καὶ 5.30 — 8.30 μ.μ.

ΤΗΛΕΦ. ΙΑΤΡΕΟΥ 327-954

καὶ τηλέφ. οἰκίας 322-988

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΙΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΤΟΥΜΠΑΝΑΚΗ

ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 227 & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

(Παραλλήλως τοῦ Πανεπιστημίου)

ΤΗΛΕΦ. 222-025 & 277-358

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ

ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΑΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΝΑΚΑΡΗ